

syn til disse Punkter havde betydelige Tvivl, som jeg ikke turde stole paa kunde blive klarere ved Ændringer under anden Behandling, og at det var med Hensyn dertil, at jeg, hvor nødt jeg end vilde undvære det meget Gode ved Loven, gik ind paa at stemme for et Udvalg for at undgaae, ved Siden af det meget Gode, ogsaa at faae Noget, som var det Modsætte. Jeg troer virkelig ikke, at det vilde være heldigt, dersom man vilde optage som Grundsætning, at, naar der kommer et Lovforslag frem, som man maa erkende har i mange Dele hensigtsmæssige og gode Bestemmelser, skal man tage det, uanset at man med det Samme erholder Noget, om hvilket man ikke alene ikke kan sige noget Lignende, men maa være stor Frygt for, at det vil medføre adskillige særdeles uheldige Følger. Det vilde være farligt at tilegne sig en sliq Grundsætning, thi det vilde da blive let at sætte uheldige Lovbestemmelser igjennem, ved blot at indblande dem mellem gode Bestemmelser. Jeg troer, det er nødvendigt, at man sondrer tilstrækkeligt imellem heldige og uheldige Bestemmelser og ikke lader det være det Afgjørende, at der er noget meget Godt, naar man ikke tillige kan sige, at der ikke findes noget Uheldigt og Noget, som man maa ønske ikke bliver til Lov. Jeg kan derfor ikke forandre den Mening, at det ikke lader sig gjøre at forlade det Midde til en fuldstændig Prøvelse, der ligger i Nedsættelsen af et Udvalg, og jeg maa derfor, naar det kommer til Afstemning, fremdeles stemme for et saadant.

B. Christensen: Ja, jeg er i det Tilfælde at kunne og at ville stemme for, at Lovens Behandling fortsættes uden Nedsættelse af et Udvalg. Loven tilfredsstiller mig i det Hele taget, og skulde det end være saa, at der kunde være enkelte Ting dert, der med Nytte kunde forandres, saa har allerede en æret Taler (Nørgaard) antydet, at denne Feil jo i alt Fald kunde oprettes. At min ærede Nabo (Lehmann) ikke har Ret, naar han gjentagne Gange har utgeret, hvorledes det ærede Æng, hvis det ikke nedsatte et Udvalg, vilde i det Væsentlige lade denne vigtige Lov være aldeles uoprettet, staaer for mig aldeles klart, og det

forekommer mig at være et konstitutionelt og parlamentarisk Misgreb at udhæve det, og at det udhæves netop af den Mand, der har udhævet det, da det dog maa tilstaaes, at det i det Hele taget er ønskeligt og ganske sikkert ogsaa er vel gjort at faae Sagerne tilfredsstillende behandlede uden den Tid tagende Nedsættelse af Udvalg. Min ærede Nabo (Lehmann) yttrede meget vidtløstlig sin Beslagelse over den formeentlig uheldige Maade, hvorpaa man, her eller andetsteds — det var vel andetsteds, han meente — benyttede Tiden, hvor meget man manglede, hvad han kaldte self-government. Det er ikke vanskeligt at opstille sliqe Beslagelser. Jeg troer, at den ærede Landsrådsmand, dersom han vil gribe i sin egen Barm, ret ofte vil finde, at det er maafee let hos Andre at finde den Mangel, han hos Andre har udhævet, men at det derved oversees, hvor meget man selv gjør sig skyldig dert. Jeg troer derhos, at det vilde være ønskeligt, naar han vilde fremsøre det, han fremsførte, at han da ikke lod ude af Betragtning, hvor overordentlig vigtigt det saavel i almindelig konstitutionel og parlamentarisk Henseende, som specielt med Hensyn til vor Forsætning er, at begge de Æng, hvori Lovene skulle bearbejdes, samarbejde broderlig og hjertelig med hinanden; men en saadan broderlig Samarbejde er vanskelig tilstede, hvor man saa stærkt og saa ofte hænger sig fast i Momenter som dem, den ærede Landsrådsmand antydede. Jeg maa med Hensyn til den foreliggende Lov troe, at navnlig den ærede første Taler, vi idag have hørt, den ærede Landsrådsmand, der først bragte et Udvalgs Nedsættelse i Forslag (Lang), dog virkelig personlig er saa aldeles inde i de Forhold, hvorm Loven handler, at det vel neppe kan være ham umuligt, især hvis den høitærede Formand gav en lidt rundeligere Frist mellem de forskellige Behandlinger, hvortil han vist ikke vil være uwillig — eller i alt Fald ikke kan være sær vanskeligt for ham gjennem specielle Ængdringsforslag at faae fremsført og discuteret, hvad der ligger ham paa Sinde med Hensyn til Lovens forskellige Bestemmelser. Er der imod hans Mening den samme som en anden æret Talers, der senere understøttede ham, at